Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

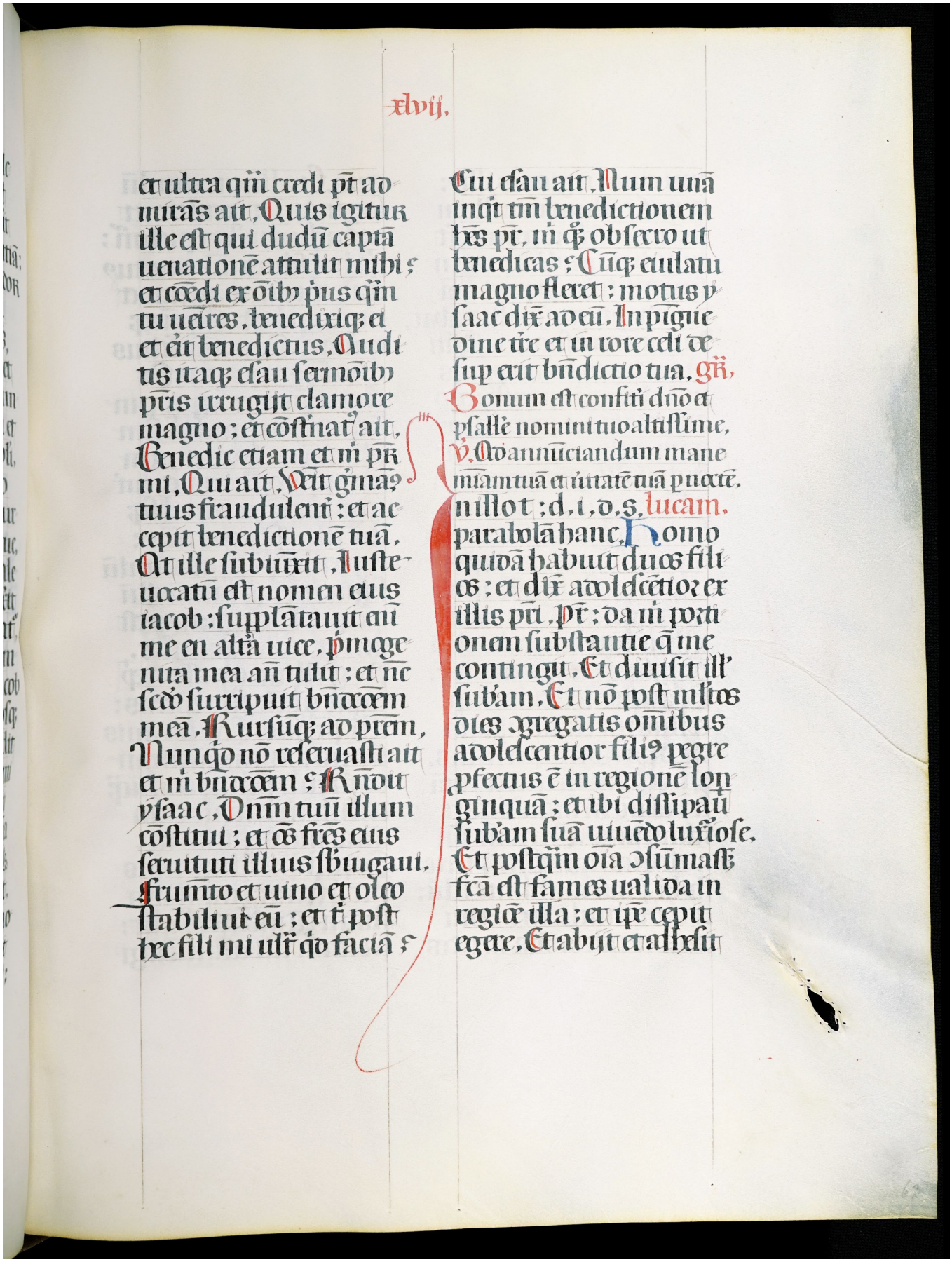

et ultra qm̃ credi pt̃ ad
mirãs ait, Quis igitur
ille est qui dudũ capta
uenatione attulit mihi ?
et cõedi ex oib̃ ꝑus q̃m
tu uenires, benedixiq; ei
et ait benedictus, Audi
tis itaq; esau sermoib̃
pris ululauit clamore
magno; et cõstinat ait,
Benedic etiam et m̃ pr̃
mi, Qui ait, Venit gmã?
tuus fraudulenti; et ac
cepit benedictionẽ tuã.
Et ille subiunxit, Iuste
uocatũ est nomen eius
iacob: supplãtauit enim
me en altã uice, p̃mogeni
ta mea ãũ tulit; et ecce
secõ surripuit bnõcõem
meã. Rursũq; ad pr̃em,
Nunq̃ nõ reseruasti ait
et m̃ bnõcõem? Rnoit
ysaac, Dnm̃ tuũ illum
cõstitui; et oes fres eius
seruituti illius sbiugaui.
Frumto et uino et oleo
stabilitui eũ; et t̃ post
hec fili mi uls̃ q̃o faciã?
Cui esau ait, Num unã
inq̃t tm benedictionem
tes pr̃, m̃ q̃ obsecro ut
benedicas? Cũq; eiulatu
magno fleret; motus ꝑ
saac dix̃ ad eũ, In pingue
dine tr̃e et in rore cli de
sup erit bnõdictio tua. gr̃.
Bonum est confiti dno et
psallẽ nomini tuo altissime.
℣. Ad annũciandum mane
miam tuã et ũitatẽ tuã p̃ nocte.
nullo t; d, i, d, s. lucam.
parabolã hanc, Homo
quidã habuit duos fili
os; et dix̃ adolescẽtior ex
illis pri, Pr̃; da m̃ porti
onem substantie q̃ me
contingit. Et diuisit ill'
sub'am. Et nõ post multos
dies ꝓgregatis omibus
adolescentior filius pegre
pfectus ẽ in regionẽ lon
ginquã; et ibi dissipauit
sub'am suã uiuendo luxuriose.
Et postq̃m oia ꝛsumasset
fcã est fames ualida in
regiõe illa; et ipe cepit
egere. Et abiit et adhesit